

— Хо-о-о! Да се пръждосвате, че като дойда, знамъ ли!...

— Хо-о! — обади се нѣкой откъмъ лозето. — Че ела де!

— Ахъ, поразници такива! Ще ви науча азъ какъ се краде грозде! — хукна отново пждарьтъ. И бай Теньо по-дире му.

Изведнажъ, насреща имъ изникнаха ухилени Коста, Асенъ и Диню. А предъ всички се мждръше Гочо. Отстрана Савата се доближи до пждаря и сърдито се обади:

— Чаушъ, вземи си думитѣ назадъ! Кога си чулъ ти моята дружина да е крада?

— Ами ти що щешъ тука, бре? — викна зарадванъ бай Теньо къмъ Гоча.

— Заедно сме, бай Теньо, — изви-ка Савата. — Нали знаемъ, че у васъ нѣма кой — решихме ние да оберемъ лозето ви, и да ти го донесемъ въ къщи. Я погледни!

Марко, натоваренъ съ два пълни коша, мърдаше здравето си ухо и чакаше да тръгнатъ.

Бай Теньо избърса чело и въздъхна.

— Да сте живи и здрави, моитѣ мом-